

Rozhovor s osobnosťou mesiaca Paulínou Tordovou

Paulína Tordová sa narodila v Šahách. Strednú zdravotnícku školu vyštudovala v Nitre. Po maturite nastúpila na geriatrické oddelenie do Univerzitnej nemocnice v Bratislave. Po dvoch rokoch sa vydala a vrátila sa do rodného mesta, kde pracovala najprv na internom oddelení NsP Šahy a po materskej dovolenke sa jej naskytla príležitosť pracovať v diabetologickej ambulancii v Šahách, čo rada prijala. Práci v diabetologickej ambulancii sa venuje už vyše 25 rokov a stále si ju chváli. Počas nej si doplnila vedomosti a urobila nadstavbu z diabetológie. Je vydatá a má dvoch dospelých synov.

Mohli by ste nám prezradiť, čo vás priviedlo k štúdiu na zdravotnej škole a k práci zdravotnej sestry? Bol to odjakživa váš sen alebo vás inšpiroval nejaký vzor?

Mojim snom bolo stať sa sestričkou v pekných modrých šatách, s čistou bielou zásterou a slušivým čepcom na hlave. Ako malé dieťa som sa často hrávala na nemocnicu a keď sa ma niekto opýtal: „Čím budeš, keď vyrastieš?“, moja odpoveď bola vždy jasná: „Sestričkou.“ Sen sa stal skutočnosťou a ja som veľmi rada, že

som si vybrala povolanie, ktoré ma baví a naplňa.

Venujete sa edukácii pacientov s diabetom. Čo je podľa vás najdôležitejšie v prístupe k pacientovi, ktorému bol práve diagnostikovaný diabetes, aby ste si získali jeho dôveru a motivovali ho k spolupráci?

Život s cukrovkou nie je vôbec jednoduchý. Úspešná liečba si vyžaduje, aby pacient poznal svoje ochorenie čo najlepšie, takže edukácia je najdôležitejšia časť liečebného procesu. Snažím sa pacientovi vysvetliť, ako predchádzať ťažkostiam a rizikám spojeným s týmto ochorením, ako sa im prispôbiť, aby zvládol svoju chorobu čo najlepšie a tým predišiel vážnym komplikáciám.

Pri predchádzajúcej otázke sa ešte zastavíme. Prezradíte nám vaše *know-how*? Ako je možné pracovať a dosahovať výsledky u ťažko spolupracujúcich pacientov?

Ku každému pacientovi pristupujem zodpovedne a empaticky, je veľmi dôležité získať si ich dôveru hneď pri prvom kontakte.

Diabetes mellitus je chronické celoživotné ochorenie. S vašimi pacientmi sa stretávate dlhé roky, ste svedkami ich životných príbehov. Ktorý pacient bol pre vás najväčšou výzvou?

Každý pacient je pre mňa veľkou výzvou. Ľudia sú rozdielni a ku každému treba pristupovať individuálne. Keďže v rodnom meste pracujem už vyše 25 rokov, životné príbehy a osudy našich pacientov mi nie sú ľahostajné.

Ambulancia, v ktorej pracujete, patrí medzi vysoko vyťažené pracoviská. Ako sa vám darí napriek tomu vítať pacientov vždy s úsmevom a mať pre nich vládne slovo: V čom spočíva tajomstvo vašej trpezlivosti a energie?

Áno, práca zdravotnej sestry je veľmi náročná, ale zároveň krásna. Pre mňa je veľmi dôležitá spokojnosť pacientov, ktorým sa darí bojovať so svojou chorobou aj vďaka našej práci. To je pre mňa najväčšia motivácia.

Prezradte nám na záver niečo zo svojej životnej filozofie. Čo vás naplňa šťastím, ako relaxujete a kde dobíjate baterky?

Mojím šťastím je pocit z dobre vykonanej práce. Vo voľnom čase sa venujem rodine, ktorá mi robí veľkú radosť. Rada sa stretávam s priateľmi, často spolu chodíme do prírody. Najradšej relaxujem v našej záhrade či už pri práci alebo s dobrou knihou.

*Ďakujeme vám za rozhovor
Odborná redakcia DIA News*

